

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

RUTA DEL TER

Etapa 9: SAVASSONA – FUSSIMANYA **SANT PERE DE CASSERRES – PARADOR DE SAU**

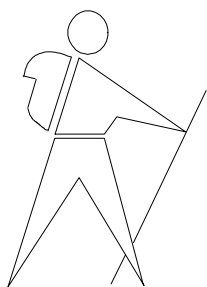
14 de desembre de 2014

HORARI PREVIST

Sortida de la Plaça de l'Estació de Vilanova i la Geltrú.	7 h
Tavèrnoles. Restaurant Colomer. Esmorzar.	8 h 30 min
Sortida cap a Savassona.	9 h
Savassona. El Dau. Inici de l'etapa.	9 h 30 min
Fussimanya - Centre. Reagrupament.	10 h 35 min
	10 h 45 min
Monestir de Sant Pere de Casserres. Reagrupament visita.	12 h
	13 h
Aparcament Parador de Sau. Final d'etapa.	14 h
Sortida cap a Tavèrnoles	14 h 10 min
Tavèrnoles. Restaurant Colomer. Dinar.	14 h 30 min
Sortida cap a Vilanova.	17 h
Vilanova i la Geltrú.	18 h 30 min

Notes.-

- ** Esmorzarem i dinarem al restaurant Colomer – Can Janot de Tavèrnoles.
- ** Tingueu en compte que l'organització sempre **pot modificar aquesta previsió** d'horari en funció de com es vagi desenvolupant l'etapa (Condicions meteorològiques, retards o avançaments imprevistos, etc).
- ** Si us plau, sigueu puntuals, respecte els reagrupaments i **mantingueu sempre contacte visual** amb els que us segueixen; si cal espereu-vos. Intenteu seguir els horaris previstos, és a dir, no correu ni aneu massa lents! (**Penseu que aneu en grup**).
- ** **Atenció:** Per a qualsevol comunicació amb la Secció el dissabte abans de l'excursió o el mateix diumenge (mitja hora abans de la sortida) **utilitzeu només** el telèfon 687 04 39 76 (Agustí Poch).
- ** Els vocals coordinadors d'aquesta sortida són Joan Andreu i Agustí Poch. En tot moment cal respectar les seves indicacions.

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

RUTA DEL TER

Etapa 9: SAVASSONA – FUSSIMANYA **SANT PERE DE CASSERRES – PARADOR DE SAU**

14 de desembre de 2014

DESCRIPCIÓ DE L'ETAPA

A partir del Pla de Savassona seguirem el PR-C-40 i el GR-151 fins trobar el GR-210 al coll de Passarella; el GR-210 l'haviem deixat a l'obaga de Benerigues poc després de passar per Can Ton Xic. Seguint els tres senders, travessarem el torrent del Castell i així arribarem a la urbanització de Fussimanya. Passat el torrent de l'Infern, al Solell de Casserres, deixarem novament el GR-210 que va directament vers el Parador de Sau i continuarem amb el PR-C-40 i el GR-151 per anar cap al monestir de Sant Pere de Casserres seguint el camí carener del serrat.

Durant el recorregut d'aquest camí carener tindrem ocasió de contemplar unes magnífiques panoràmiques sobre el pantà de Sau. Després de visitar el monestir desfarem part del camí i continuarem per la carena fins arribar al Parador de Sau on finalitzarem l'etapa.

NOTA IMPORTANT. Tot i que a la descripció de l'etapa es digui que “es travessa una tanca” és possible que el dia que es fa la caminada aquesta tanca no es trobi; i també pot passar a la inversa, que es trobin tanques que no s'han recollit en fer la descripció. Això és així perquè l'obertura i tancament de tanques depèn de la mobilitat del bestiar de la zona. En qualsevol cas la regla que cal seguir és que si es troba una tanca tancada aquesta **s'ha de deixar tancada**. Per assegurar-nos que es fa així la millor manera és que aquell que l'hagi obert la tanqui o que li passi la filferrada directament a un altre perquè aquest ho faci. **Mai, però, s'ha de deixar la filferrada a terra.**

Horari	Distància (km)	
Parcial	Total	
0:00	0:00	0,000

Comencem l'etapa d'avui al Pla de Savassona, a la cruïlla que hi ha al costat del gran bloc de pedra anomenat el Dau. Hem de deixar el trencall que va cap a la Pedra dels Sacrificis i Sant Feliuet a l'esquerra i seguir vers el prat que tenim davant.

Travessem el prat i voregem una bassa natural que hi ha a l'esquerra. **Atenció:** just passada la bassa hem de deixar el camí més marcat i anar cap a l'esquerra baixant per entremig d'un prat per anar a buscar el camí que s'endinsa al bosc.

A l'esquerra deixem un camí i un gran bloc de pedra. Una mica més endavant, a la dreta, podem veure la Pedra de l'Home.

Seguim el senderol que baixa per entremig del bosc; deixem alguns trencalls laterals.

0:14 0:14

Per l'esquerra se'ns uneix un senderol; a la dreta hi ha un pal indicador. Una mica més endavant passem una tanca de filferro.

Fem un tram amb forta baixada.

0:06 0:20

Arribem al coll de Passarella on desemboquem en un ample camí transversal; a l'enforcall hi ha un pal indicador. Per aquest camí ve el GR-210 que havíem deixat a l'obaga de Benerigues; l'hem de seguir cap a la dreta en direcció al Monestir de Sant Pere Casserres.

Baixem lleugerament i després planegem; deixem un toll a la dreta.

0:03 0:23

Trobem una bifurcació; rebutgem la branca de l'esquerra, més desdibuixada, que baixa i anem per la de la dreta.

0:05 0:28

En una nova bifurcació, aquesta amb un pal a l'enforcall que ens diu que estem a l'Obaga de Passarella, rebutgem la branca de la dreta que puja i anem per la de l'esquerra. Planegem.

0:01 0:29

Passem una tanca de filferro i anem per un tram de rocallissos. Des d'ací hi ha una magnífica panoràmica del gran meandre que fa el riu al Pla de Sant Pau.

0:04

0:33

Enllacem amb un camí transversal; a l'enforcall hi ha un pal que ens diu que estem al Puig del Ter. Hem de seguir-lo cap a l'esquerra.

Poc després arribem al coll del Puig del Ter on hi ha un alt pal indicador del PR-C-40 i un petit pal amb la senyalització dels GR's 151 i 210 i el PR-C-40. En aquest punt hem de baixar cap a la dreta per un senderol. Una mica més endavant veiem un GRAN senyal del GR.

0:02

0:35

Arribem a la llera seca del torrent del Castell; la travessem i pugem per l'altra banda.

0:06

0:41

Travessem una tanca de filferro.

0:10

0:51

Desemboquem en un camí; a l'enforcall hi ha un pal indicador que ens diu que som a Fussimanya – Transformador. La caseta del transformador la veiem. Hem d'anar cap a l'esquerra i així accedim en un altre camí que seguim també cap a l'esquerra. Deixem un trencall poc marcat a l'esquerra i més endavant un altre també a l'esquerra que baixa.

Hem d'anar cap a la dreta, passar un tanca i seguir pel camí herbós que va pel costat del tancament dels xalets que tenim a la dreta. Planegem.

0:05

0:56

Trobem una tanca; el camí es transforma en senderol i aviat queda totalment embrossat. Per tal de poder seguir hem de passar pel prat que tenim a l'esquerra, mantenint la direcció que portàvem.

Més endavant podem retornar al camí que poc després s'eixampla i puja.

0:05

1:01

Desemboquem en un carrer transversal; a la cruïlla hi ha un pal indicador que diu Fussimanya – Embarcador. Hem de seguir pel carrer cap a la dreta tot pujant; a l'esquerra hi tenim cases.

0:03

1:04

Enllacem amb la carretera d'accés a la urbanització; el pal que hi ha a l'enforcall indica Fussimanya – Centre. Hem de seguir la carretera cap a l'esquerra; baixem lleugerament.

Una mica més endavant, després de fer un marcat revolt cap a l'esquerra que podem tallar, trobem una bifurcació. La branca de la dreta puja vers el restaurant de Fussimanya; nosaltres hem de seguir per la de l'esquerra.

Continuem baixant lleugerament; a la dreta queda un parc infantil. Deixem algun trencall lateral i entrades a xalets. A l'esquerra, en algun moment, podem veure-hi el riu Ter.

0:10

1:14

Troblem una bifurcació amb un pal indicador que ens diu que estem a Fussimanya – Nord. Hem de seguir per la branca de l'esquerra que continua baixant lleugerament per entremig dels xalets.

0:04

1:18

En arribar davant a l'últim xalet de l'esquerra, anomenat La Vall, s'acaba l'asfalt i continua un camí amb sòl herbós. **Atenció:** Ací hem de continuar per un senderol que baixa amb fort pendent cap a l'esquerra, just pel costat del xalet La Vall.

Poc després el pendent se suavitza i el senderol segueix baixant, aigües amunt, pel vessant esquerra del torrent de l'Infern.

0:09

1:27

Arribem al llit del torrent de l'Infern, el travessem en diagonal i pugem per l'altre vessant.

0:06

1:33

Desemboquem en una pista al Solell de Casserres; a l'enforcall hi ha un parell de pals amb múltiples indicadors. Ací el GR-210, el PR-C-40 i el GR-151 se separen novament (aquest últim sender no està senyalitzat).

El GR-210 va cap a la dreta per anar directament al Parador de Sau i el PR-C-40 i el GR-151 van cap a l'esquerra vers el monestir de Sant Pere de Casserres. Nosaltres seguirem per l'esquerra; bai-

xem lleugerament.

0:04 1:37

Se'ns uneix un camí que puja per l'esquerra. Seguim baixant.

0:03 1:40

Comencem a pujar.

0:05 1:45

Per la dreta se'ns uneix un camí; planegem una mica i seguim pujant.

0:01 1:46

Travessem una esplanada i en acabar-se hem de continuar per un senderol que puja cap a la dreta envoltat de vegetació.

0:03 1:49

El senderol fa una marcada ziga-zaga vorejant una barana de fusta. Una mica més endavant deixem el trencall d'una drecera a la dreta.

La vegetació es va aclarint.

0:05 1:54

Arribem a la pista que ve del Parador de Sau per l'esquerra i va cap al monestir de Sant Pere de Casserres. Hem de travessar-la i continuar pel senderol que puja pel costat d'un pal indicador. Una mica més endavant trobarem un petit pal indicador amb la senyalització del GR-151.

0:01 1:55

Desemboquem en un senderol transversal; a la cruïlla hi ha unes pedres pintades que ens indiquen les direccions. Nosaltres hem d'anar cap a l'esquerra, vers el monestir.

Voregem el serrat dels Moros tot deixant-lo a l'esquerra.

0:05 2:00

Ens apropem a la pista que ve del Parador i travessem un rocallís. A la dreta hi ha un bon mirador sobre el pantà de Sau; davant, al fons, podem veure-hi el monestir. Ara voregem el turó del Quintà.

0:04 2:04

Ens apropem novament a la pista. El senderol s'enfila una mica i va a passar pel costat d'una paret de roca que podria servir d'aixopluc en cas de pluja.

Més endavant pugem per una graonada de roca. En finalitzar la pujada, a la dreta tenim una nova panoràmica del pantà.

0:13 2:17

Baixem per un grauet i arribem en una esplanada arranjada com a zona d'esplai; a la dreta hi veiem una tanca de fusta. El senderol s'apropa a la pista que tenim a l'esquerra.

0:01 2:18

A l'esquerra, a l'altra banda de la pista, hi ha la zona d'aparcament per als visitants als monestir.

Una mica més endavant desemboquem a la pista, l'hem de seguir cap a la dreta en direcció a les edificacions que veiem més enllà.

0:02 2:20

Arribem al Centre d'Acollida del Monestir on hi ha un restaurant; per accedir al recinte del monestir cal travessar el restaurant.

Visita al monestir.

Una vegada visitat el monestir hem de retornar pel camí que hem seguit per arribar al restaurant.

0:03 2:23

Després de travessar l'esplanada hem de pujar pel grauet que abans hem baixat.

0:10 2:33

Baixem la graonada de roca i passem pel costat de la paret que pot servir d'aixopluc.

0:05 2:38

Travessem el rocallís amb el mirador a l'esquerra.

0:05 2:43

Arribem a la cruïlla, amb pedres senyalitzades, per on hem accedit al senderol que ens ha portat fins el monestir. Deixem la branca per on hem arribat de Savassona a la dreta i seguim endavant en direcció al Parador de Sau.

Poc després el senderol bifurca; la branca de la dreta va cap a la pista asfaltada que ve del Parador. Nosaltres hem de seguir per la branca de l'esquerra. Baixem i més endavant planegem.

0:08 2:51

A l'esquerra deixem una plataforma rocosa que serveix de mirador sobre el pantà.

0:02 2:53

Trobem una bifurcació; les dues branques conflueixen més endavant. Poc després deixem un nou mirador a l'esquerra, girem cap a la dreta i pugem.

0:05 2:58

Deixem una pedra senyalitzada a l'esquerra i un trencall a la dreta que va cap a la pista asfaltada. Més endavant comencem a baixar.

0:06 3:04

Ens trobem amb un pi al bell mig del camí.

0:04 3:08

A l'esquerra tenim una bona panoràmica sobre el pantà. Pel sòl veiem uns tubs que ens indiquen que ens acostem al parador. Poc després desemboquem a la pista cimentada que va del Parador de Sau al monestir de Sant Pere de Casserres. L'hem de seguir cap a l'esquerra: baixem.

Una mica més endavant enllacem amb la carretera d'accés al Parador de Sau; cap a l'esquerra aniríem vers el parador, nosaltres anem cap a la dreta.

0:10 3:18

Arribem al coll de Terrades on hi ha una zona d'aparcament que queda a l'esquerra de la carretera; hi ha un pal indicador. Ací retrobem el GR-210 que ve per l'esquerra. Ací finalitzem l'etapa.

Equip de preparació (03/09/2014): Joan Andreu, Agustí Poch

TAVÈRNOLES

El poble de Tavèrnoles es troba al pendent de ponent de la serra de Savassona, abans de la pujada cap al castell. És format un conjunt de cases antigues, hostals i cases d'estiueig.

Al poble cal destacar l'església de Sant Esteve de Tavèrnoles, un dels monuments romànics més ben acabats de la Plana de Vic. Fou sobrealçada el 1728, se li afegiren altars laterals i es transformà amb una nova portada al mur de ponent. Destaquen els detalls d'ornamentació llombarda, sobretot a l'absis i a la banda exterior de migdia, on s'obria la porta antiga i on hi ha el campanar de torre.

S'edificà entorn del 1070 per l'equip de mestres que féu la majoria de les esglésies romàniques dels antics dominis de la casa vescomtal d'Osona-Cardona. Una acta apòcrifa pretén que l'església hauria estat consagrada el 1083. El 1628 es van obrir dues capelles laterals i el 1728 es va canviar el portal de lloc i es traslladà a ponent, es féu un cor nou i es sobrealçà la teulada. Ara apareix com una església d'una nau, amb dos arcs torals i un absis amb tres finestretes de doble obertura.

La banda nord conserva una capella lateral tardana, però la de la banda de migdia i la sagristia foren suprimides en el curs de la darrera restauració. Tot l'exterior del temple té, sota el ràfec de la teulada, un fris de finestretes cegues.

El campanar és format per un llarg sòcol i dos pisos que pugen per damunt de la teulada de l'església, separats per frisos de dents de serra i emmarcats per tres arcuacions, dintre de les quals s'obren les finestres, partides per una columneta.

La parròquia de Tavèrnoles comprenia fins el 1937 la capella de Sant Jaume del Cós, erigida vers el 1091 i que fou feta volar durant la guerra civil de 1936-39; avui dia no se'n coneix gairebé ni el rastre. Una part important de la fama d'aquesta església rau en el fet que va tenir jurisdicció sobre el monestir de Sant Pere de Casserres.

La festa major de Tavèrnoles s'escau el primer diumenge del mes d'agost, i a més, se celebra tradicionalment la festa de Sant Isidre, el 15 de maig, i la festa de Sant Galderic, el 15 d'octubre.

SANT PERE DE CASSERRES

Llegenda del Cos Sant i naixement de Sant Pere de Casserres

Fa molt de temps va succeir un fet miraculós. Va néixer el fill d'una família molt rica i poderosa de Catalunya que als tres dies ja parlava com una persona gran. Aquest nen va dir als seus pares que es moriria aviat i que un cop mort l'havien de carregar a sobre d'una burra cega.

Els va dir que no havien de menar la burra, que ella sola, sense que ningú no la guiés i no li digués res, ja començaria a caminar i allà on s'aturés havien de construir un monestir. Aquest monestir havia de ser en honor a Sant Pere, que era el seu nom propi.

Així ho varen fer. Un cop mort l'infant, el varen carregar a sobre la burra junt amb dues ampolles de llet a les alforges. La burra cega començà a caminar i a caminar sense que ningú no li digués res, la gent l'anava seguint com una processó. Pujà i baixà muntanyes i cingleres, travessà torrents i rierols, passà per camps i planes.

Després d'un llarg viatge, s'aturà a la punta de la península que es forma quan el riu Ter gira cap a Sau, i la burra es morí. Allí varen erigir el monestir de Sant Pere i col·locaren el Cos Sant del nen en un lloc principal del temple, dins d'una arqueta darrere l'altar. Al mateix temps s'hi varen establir uns frares que tingueren cura del monestir i del cos del Sant Nin, que s'ha conservat incorrupte fins als nostres dies.

Fa gairebé trenta anys que el Cos Sant va desaparèixer del lloc on havia estat sempre; algú el va agafar. Quan ja tothom es pensava que no tornaria a aparèixer mai més, una nit de fa pocs anys el van tornar a trobar al peu de la porta del Pla de Roda, casa dels antics propietaris del monestir.

El cos encara es conserva incorrupte i dins de l'urna, juntament amb la mòmia del nen, ara hi ha un petit document que explica el robatori del Cos Sant.

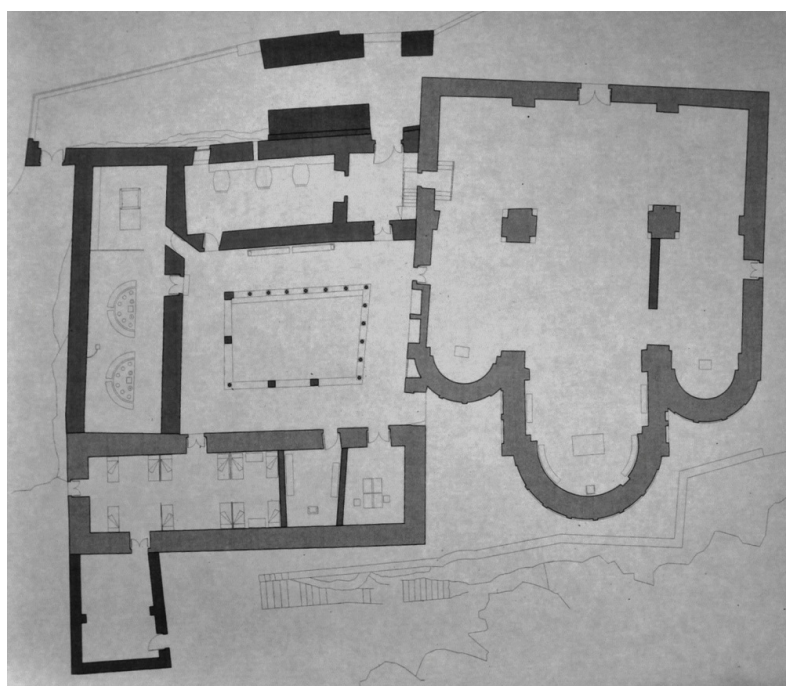
Història del Monestir

Sant Pere de Casserres és un monestir benedictí situat al nord-est del municipi de les Masies de Roda, a l'extrem de la península que forma el riu Ter amb el pantà de Sau. Es troba a la punta d'una serralada envoltada per les aigües del pantà, en un dels meandres més espectaculars que dibuixa el Ter quan abandona la Plana de Vic per endinsar-se cap a les Guillerries.

La vescomtessa Ermetruit en féu iniciar les obres el 1006, i sota la vescomtessa Eugòncia i el seu fill Bermon s'hi aplegà la comunitat (1015) i s'inicià la gran basílica actual, consagrada el 1053. La dotació del cenobi s'estengué per diversos pobles veïns i per altres indrets molt allunyats com Mirambell, prop de Calaf, el Creixell i Rodà de Berà.

El 1080 fou unit a Cluny i perdé la primitiva categoria d'abadia (i esdevingué priorat); fou el cap de les possessions de Cluny a Catalunya i en depengueren diverses terres i esglésies i els dos petits priorats de Sant Pere de Clarà (Maresme) i de Sant Ponç de Corbera (Baix Llobregat).

Pedro de Luna, futur Benet XIII, fou investit prior comendatari de Casserres el 1376. El monestir s'anà decandint ja als segles XIV i XV, i fou secularitzat el 1572 a instàncies de Felip II de Castellà; els seus béns passaren al col·legi de Betlem, dels jesuïtes de Barcelona, als quals pertangué fins a l'exclaustració del 1767. Fou venut després als propietaris del Pla de Roda

El conjunt monàstic s'organitza entorn de les restes del claustre, l'església i les antigues dependències monacals.

L'església és un impressionant edifici de planta quadrada, excepcionalment més ampla que llarga, amb una disposició espacial d'una simplicitat extraordinària. Forma una enorme massa de pedra, sense cap ornamentació escultural però d'una gran bellesa de línies. Els dos pilars centrals de separació de les naus són massissos i severs, i quatre portals de perfecta tècnica romànica hi donen accés.

El campanar, de planta quadrada, és admirable per les seves voltes i la seva execució. Els tres absis amb què acaben les naus es troben gairebé a plom del precipici, i tenen tots els elements de la decoració llombarda.

Els terratrèmols de vers el 1427 ensorraren la volta de la nau de tramuntana i el claustre. La nau caiguda ja no es reféu i hom optà per aparedar aquell costat de la nau central, i si bé la resta de les edificacions no sofriren gaires danys amb el sinistre, el llarg abandonament fou la causa de l'ensorrament al principi del segle XX.

Adquirir el 1991 pel Consell Comarcal d'Osona, s'hi feren obres de restauració entre el 1993 i el 1997, dirigides per l'arquitecte Joan Albert Adell, i el 1998 s'inaugurà la restauració i el 2002 s'obrí al públic.

PARADOR DE SAU

És situat a l'inici de la península de Casserres, al vessant de llevant, prop de l'antiga masia del Bac de Sau, just després d'haver-se passat el coll de Terrades. El Parador fou inaugurat el 1972 i es construí segons els plans de l'arquitecte José Osuna, el qual s'inspirà en la masia de les Ferreres de Sant Bartomeu del Grau, edifici construït al segle XVIII pels Moretó.

D'altra banda, ha esdevingut famós pel fet d'ésser l'indret de reunió dels parlamentaris catalans que redactaren l'avantprojecte d'Estatut de Catalunya el 1978, conegut també per això com l' Estatut de Sau.

BIBLIOGRAFIA

- ** Ruta del Ter. Seguint el curs del riu
Consorti Alba-Ter (2009).
- ** Institut cartogràfic de Catalunya
<http://www.icc.cat/>
- ** Enciclopèdia Catalana
<http://www.enciclopedia.cat/>
- ** Tavèrnoles
<http://www.tavernoles.cat/public/>
- ** Monestir Sant Pere de Casserres
<http://www.santperedecasserres.com/catala/menu.htm>
<http://osonatour.com/osona/paisatges-del-ter/masies-de-roda/ruta-per-les-masies-de-roda/monestir-de-sant-pere-de-casserres.html>
[http://www.lesmasiesderoda.cat/public/directori/Monestir de Sant Pere de Casserres/](http://www.lesmasiesderoda.cat/public/directori/Monestir_de_Sant_Pere_de_Casserres/)

Agustí Poch, desembre de 2014

